

prima instanță – (Judecătoria Chișinău) E.Palanciu

instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) A.Minciuna, V.Mihaila, L.Popova

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Startulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mancevchi Oleg și Rusu Galina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Mancevschi Oleg, Rusu Galina și societatea cu răspundere limitată „Val-Consulting” împotriva Primăriei mun.Chișinău și Consiliului mun.Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017 prin care s-a respins apelul declarat de Mancevchi Oleg și Rusu Galina și s-a menținut hotărârea judecătorei Chișinău din 17 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2016 Mancevchi Oleg, Rusu Galina și societatea cu răspundere limitată „Val-Consulting” s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun.Chișinău și Consiliului mun.Chișinău solicitând recunoașterea ca nelegitim a refuzului Consiliului mun.Chișinău de a emite actul administrativ privind vânzarea terenului aferent a imobilului privat amplasat în mun.Chișinău str. Vlaicu Pîrcălab, 57, obligarea Consiliului mun.Chișinău să emită decizia privind vânzarea terenului aferent imobilului privat amplasat în mun.Chișinău, str. Vlaicu Pîrcălab, 57, obligarea Primăriei mun. Chișinau să încheie cu proprietarii imobilului contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent imobilul.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanții au reiterat că, sunt proprietarii apartamentelor nr.8,9,10,11 din casa de locuint situată pe str. Vlaicu Pîrcălab, 57, mun.Chișinău.

Proprietarii imobilelor menționate la 22 aprilie 2016 au înaintat Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău o cerere prin care au solicitat administrației publice locale să le fie vîndut terenul aferent imobilului amplasat în mun. Chișinău str. Vlaicu Pîrcălab, 57.

Prin răspunsul nr.21/827 din 19 mai 2016 Consiliul municipal Chișinău a refuzat vânzarea terenului, iar ca motivație a făcut referire la decizia Consiliului mun. Chișinău

nr.6/29 din 19 mai 2009 cu privire la formarea unui teren al domeniului public din proprietatea publică a municipiului Chișinău", prin care s-a suspendat orice deetatzare a bunurilor imobile amplasate în cartierul de pe str. Veronica Micle. str. Alexandru Pușkin. str. Vlaicu Pîrcălab și bd. Ștefan cel Mare și Sfînt în mun. Chișinău.

Consideră că refuzul privind vînzarea terenului aferent imobilului privat este neîntemeiat și ilegal, deoarece legislația în vigoare, inclusiv prevederile art.11 Codul funciar și art.4.8,9 din Legea privind prețul normativ și modul de vînzare-cumpărare a pămîntului nr.1308 din 25 iulie 1997, asigură dreptul proprietarilor caselor de locuit la cumpărarea terenului aferent și stabilește obligația autorităților administrației publice locale de a atribui în proprietate cetățenilor sectoarelor de teren ocupate de case și anexe gospodărești.

Refuzând valorificarea dreptului legal instituit prin legile menționate prin invocarea existenței propriului act și anume, decizia Consiliului municipal Chișinău nr.6/29 din 19 mai 2009 "Cu privire la formarea unui teren al domeniului public din proprietatea publică a municipiului Chișinău", Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun.Chișinău în mod arbitrar le-a încălcat dreptul instituit prin lege, dat fiind faptul că consiliile locale nu sunt în drept de a suspenda efectele juridice ale Legii privind prețul normativ și modul de vînzare-cumpărare a pămîntului.

La 14 iulie 2016 Mancevschi Oleg, Rusu Calina și societatea cu răspundere limitată "Val-Consulting" au depus o cerere suplimentară, prin care pe lîngă pretențiile invocate inițială au solicitat și anularea parțială a pct.6 al deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.6/29 din 19 mai 2009 "Cu privire la formarea unui teren al domeniului public din proprietatea publică a municipiului Chișinău", în partea suspendării deetatzării terenului aferent imobilului amplasat în mun. Chișinău str. Vlaicu Pîrcălab, 57.

Prin hotărîrea judecătoreiei Chișinău din 17 februarie 2017 pretenția reclamanților privind anularea parțială a pct.6 al deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.6/29 din 19 mai 2009 "Cu privire la formarea unui teren al domeniului public din proprietatea publică a municipiului Chișinău în partea suspendării deetatzării terenului aferent imobilului amplasat în mun. Chișinău str. Vlaicu Pîrcălab, 57, a fost respinsă ca tardivă.

Pretențiile privind recunoașterea ilegală a refuzului Consiliului municipal Chișinău privind vînzarea terenului aferent imobilului, obligarea Consiliului municipal Chișinău să emită decizie privind vînzarea terenului aferent imobilului, obligarea Primăriei să încheie cu proprietarii imobilului contractul de vînzare-cumpărare a terenului aferent imobilului, repararea prejudiciului moral au fost respinse ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că cerința reclamanților privind anularea parțială a pct.6 al deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.6/29 din 19.05.2009 "Cu privire la formarea unui teren al domeniului public din proprietatea publică a municipiului Chișinău în partea suspendării deetatzării terenului aferent imobilului amplasat în mun. Chișinău str. Vlaicu Pîrcălab 57, cade sub incidența Legii contenciosului administrativ, care prevede termenul de prescripție de 30 zile, iar reclamanții s-au adresat în instanța de judecată tocmai la 14 iulie 2016 contestând

decizia dată, neprezentând careva probe, ce ar confirma omiterea termenului pentru depunerea acțiunii din motive întemeiate,

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 martie 2017, Mancevschi Oleg și Rusu Galina au declarat apel nemotivat, ulterior la 15 mai 2017 au depus apel motivat solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoreiei Chișinău din 17 februarie 2017 și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de Mancevschi Oleg și Rusu Galina și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Chișinău din 17 februarie 2017.

Pentru menținerea hotărârii primei instanțe instanța de apel a mai menționat că, dreptul exclusiv de a decide asupra terenului este autoritățile publice, iar o eventuală hotărâre judecătorească privind obligarea Consiliului și a Primăriei mun. Chișinău să emită un act administrativ solicitat de reclamantți ar constitui o imextiune în activitatea acestor organe.

La 21 august 2017 Mancevschi Oleg și Rusu Galina au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017 și a hotărârii judecătoreiei Chișinău din 17 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, anularea hotărârilor menționate și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Ca temei de drept recurentul a invocat art.432 alin.2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat corect toate circumstanțele pricinii.În opinia recurentului termenul de contestare a actului administrativ nu a fost omis, fiind contestat în termenul legal.

Susține că este greșită concluzia instanțelor investite cu judecarea cauzei în fond precum că cerința privind anularea parțială a pct.6 al deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.6/29 din 19 mai 2009 "Cu privire la formarea unui teren al domeniului public din proprietatea publică a municipiului Chișinău în partea suspendării deetatizării terenului aferent imobilului amplasat în mun. Chișinău str. Vlaicu Pîrcălab nr.57, a fost înaintată tardiv, deoarece la caz termenul de adresare în instanța de judecată urma a fi calculat din data recepționării răspunsului la cererea prealabilă, dat fiind faptul că decizia Consiliului mun. Chișinău nr.6/29 din 19 mai 2009 le-a devenit cunoscută odată cu recepționarea răspunsului.

A indicat că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin de instanțele investite cu judecarea fondului și nu au aplicat corect legea materială.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 07 iunie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 14 iunie 2017 și recepționată de recurenți la 04 iulie 2017, potrivit copiei plicului poștal (f.d.12 Vol. II).

Cererea de recurs a fost declarată la 21 august 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mancevschi Oleg și Rusu Galina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mancevschi Oleg și Rusu Galina.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galiana Stratulat

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari